

Naturkronikken

Indlæg i Naturkronikken fra de seks bidragydere er helt for deres egen regning. Ingen af emnerne er i forvejen godkendt af hverken redaktion eller fra politisk hold. Kronikkerne tegner dermed heller ikke nødvendigvis DJ's holdning eller politik.

Rasmus Ejrnæs

Seniorforsker i biodiversitet ved Aarhus Universitet, men også tænker, forfatter, debattør og radiovært på naturprogrammet Vildspor på Radio4.

Rasmus speciale er beskyttelsen og forvaltningen af Danmarks landbaserede natur.

Bondejæger eller naturjæger?

Tekst og foto: Rasmus Ejrnæs

ØVRIGT: Danske jægere synes at nære overdrevne forestillinger om deres positive betydning for naturen. Hvis man som jæger gerne vil gøre noget godt for naturen, må man lige starte med at være nøgtern og ærlig om, hvad man har forstand på, og hvad man egentlig udretter. Hvis det, man i virkeligheden gør, er at optimere det jagtbare vildt, så stå ved det. Det er helt reelt og kan sagtens bygge på en stor faglig indsigt i, hvordan man optimerer levevilkårene for harer, agerhøns og hjortevildt.

Det betyder dog også, at indsatsen næppe kommer Danmarks øvrige biodiversitet til gode, fordi det jagtbare vildt i store træk består af generalister, som egentlig bare skal have noget at æde og noget skjul fra fjender: saftigt grønt græs, lidt kløver, lidt buske og nåletræer, lidt skjul. Man må være ærlig at stå ved det, hvis man intet substantielt aner om vilde danske planter, mosser, laver, biller, sommerfugle, engfugle, svirreflugter, svampe, spætter, flagermus m.fl.

Jeg vil på ingen måde udelukke, at der findes jægere, som kender til og værner om gamle træer og dødt ved, naturlige forsumpede mosestrækninger med udsivende grundvand, helårsgræssende kvæg og heste og naturlige bakkestrøg med næringsfattigt overdrev og hede. Men det er bare ikke

den oplevelse, jeg får, når jeg kommer rundt i det danske landskab for at kortlægge naturværdier. Her er det helt typiske billede, at naturen er under kraftig tilgroning, og arealforvaltningen kan bedst betegnes som entreprenant. Der er gravet vandhuller, skovbryn og hegn bliver hugget til flis, der er ryddet op i skovene, der er plantet eksotiske vækster i remiserne og råstofgravene. Jeg møder foderbunker af roer og gulerødder, blå fodertønder og kornfodring af ænder ved vandhuller, udsatte fasaner, udsæede vildtstriber i markkanter, brandbælter og skovbryn og skydetårne strategisk placeret i nærheden af fodermarker og foderpladser.

Hvis man dyrker foderet til dyrene ude i skovene og på markerne, og hvis man fodrer dyrene ude i plantager og hegn, og hvis man endda opdrætter og udsætter de fugle, man skyder på jagten, har man så ikke bare omdannet naturen til et hobbylandbrug? I landbruget dyrker vi jo netop afgrøder, opdrætter husdyr, fodrer dyrene og slakter dyrene. Jeg forstår godt at der kan være mere sport i at ramme en fugl, som flyver op, end der er ved at køre en fedekalv på slagteri, men hvis begge dyr er opdrættet, er der ikke meget vild natur over nogen af delene. Prøv selv at google med søgeord som vildtpleje og terrænpleje. Jeg er fristet til at